

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 30604

гр. София, 18.09.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав, в
закрито заседание на 18.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: София Тодорова

като разгледа дело номер **6568** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 226 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

С решение № 6642 от 18.06.2025 г. по адм. дело № 4619/2025 г. на Върховния административен съд е отменено решение № 7853 от 07.03.2025 г. по адм. дело № 6850/2024 г. на Административен съд – София-град и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

Предмет на оспорване по настоящото съдебно производство е жалба на „Люлин 2012“ ЕООД против писмена покана № РД-25ПП-236/17.06.2024 г. на управителя на Националната здравноосигурителна каса (НЗОК).

С определение № 23269 от 07.07.2025 г. по настоящото дело на Административен съд – София-град като страни по делото са конституирани „Люлин 2012“ ЕООД като жалбоподател и управителя на НЗОК като ответник, и делото е насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание за 21.10.2025 г.

С молба от 17.09.2025 г. ответникът – управителят на НЗОК, е направил искане по делото да бъдат допуснати като трета подпомагача страна „Анджелини Фарма България“ ЕООД, „Фармимпорт“ АД и „АБВИ“ ЕООД.

Предмет на оспорване по делото е писмена покана № РД-25ПП-236/17.06.2024 г. за възстановяване на суми, получени без правно основание, издадена от управителя на НЗОК на основание чл. 12, ал. 4 от индивидуалния договор, сключен между НЗОК и „Люлин 2012“ ЕООД. Съгласно чл. 76а, ал. 4 от Закона за здравното осигуряване поканата за възстановяване на сумите по ал. 1 подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Разпоредбата на чл. 153, ал. 1 от АПК регламентира, че страни по делото са оспорващият, органът, издал административния акт, както и всички заинтересовани лица.

Следователно чл. 153, ал. 1 от АПК предвижда изрично страните в съдебния административен процес и това изключва приложението на Гражданския процесуален кодекс (ГПК) на основание препращането на чл. 144 от АПК за неуредените въпроси.

Страните по делото са органът, издал оспорения акт (в случая управителят на НЗОК) и оспорващият („Люлин 2012“ ЕООД). Визираните в чл. 153, ал. 1 от АПК заинтересовани страни не са третите лица по смисъла на чл. 218 и чл. 219 от ГПК. Заинтересовани лица са тези, за които оспореният акт поражда благоприятни правни последици и с оглед правомощията на съда по чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 1 и ал. 2 от АПК съдебното решение би могло да засегне създадените от оспорения акт техни права или законни интереси. Лицата, чиито права и законни интереси се засягат от оспорения акт имат собствено право на оспорване и само те могат да преценят дали да го упражнят или не, но те не са заинтересовани по смисъла на чл. 153, ал. 1 от АПК. В случая „Анджелини Фарма България“ ЕООД, „Фармимпорт“ АД и „АБВИ“ ЕООД не са страни в административното производство по издаването на оспорения акт – писмената покана за възстановяване на суми, получени без правно основание и нямат качеството на заинтересовани страни, защото оспореният акт по никакъв начин не рефлектира в тяхната правна сфера.

АПК има своя изрична регламентация за страните в съдебното производство, която е резултат от предмета на съдебното производство – оспорване на административен акт, поради което субсидиарното приложение на ГПК относно страните е недопустимо.

Отделно от изложеното следва да се отбележи, че в разпоредбата на чл. 219, ал. 1 от ГПК е предвидена правна възможност за ищец или ответник по предявения иск да поиска привличане на трето лице – помагач в процеса. Привличането и конституирането на трето лице – помагач, е допустимо в исковото производство, когато за това лице съществува интерес от постановяване на решение в полза на привляклата го страна, респ. когато привличащата главна страна има право да предяви обратен иск срещу третото лице или го обвърже с мотивите към решението за целите на бъдещ съдебен процес. Интересът от привличане и участие на трето лице – помагач, е абсолютна процесуална предпоставка за основателност на искането по чл. 219, ал. 1 от ГПК и обосноваването на този интерес е в тежест на страната, която иска привличането. Безспорно за допустимостта на привличането трябва да е налице правен интерес. В случая за ответника по делото не е налице правен интерес от привличането на трети лица. На първо място, както бе посочено настоящото производство не е исково, а е по реда на чл. 226 от АПК - повторно разглеждане от нов съдебен състав на жалба срещу индивидуален административен акт. На следващо място няма данни, а и твърдения ответникът да има искове срещу посочените по-горе юридически лица, за да се допусне искането по реда на чл. 219 от ГПК.

Предвид изложеното искането по чл. 219 от ГПК следва да бъде оставено без уважение. В този смисъл е практиката на Върховния административен съд и в исковите производства (определение № 9375 от 10.07.2009 г. по адм. дело № 7482/2009 г.; определение № 15041 от 09.12.2010 г. по адм. дело № 14553/2010 г.; определение № 6333 от 01.06.2015 г. по адм. дело № 5857/2015 г.).

С оглед горното и на основание чл. 220 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на управителя на Националната здравноосигурителна каса за конституиране при условията на чл. 219 от ГПК на подпомагащи страни в производството – „Анджелини Фарма България“ ЕООД, „Фармимпорт“ АД и „АБВИ“ ЕООД.

Определението подлежи на обжалване в 7-дневен срок от съобщаването на страните с частна жалба пред Върховния административен съд.

Съдия: